

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Keld Albrechtsen: Var der ikke også allerede i 1800-tallet de her såkaldte bundvendinger ude i vandet?

Nu er det, som om det kun er landbruget, man fokuserer på her fra Enhedslistens side. Der kunne jeg godt tænke mig at vide, om man ikke også ligesom skulle fokusere lidt på rensningsanlæg og på de ting, der bliver udledt i de danske farvande.

Så kunne jeg også godt tænke mig egentlig at spørge Enhedslisten: Hvorfor har man ikke taget hånd om de her problemer, dengang man ligesom var støtteparti for den forhenværende regering og sad med de afgørende stemmer? Hvorfor skete der ikke noget mere på det område?

Jeg synes, det er lidt sørgeligt at høre, at man nu klager den ene gang efter den anden og ligesom ikke forholder sig lidt til fakta, nemlig at man virkelig selv kunne have gjort noget på det her område lidt før.

Kl. 13.30

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan sige til hr. Dohrmann, at da vi i 1986 forhandlede Vandmiljøplan I – jeg kan huske, jeg havde møde med bl.a. Lone Dybkjær om den sag – lykkedes det mig desværre ikke at overtale den daværende regering og det daværende grønne flertal i Folketinget til at lave en ordentlig Vandmiljøplan I, og derfor måtte jeg undlade at stemme til den.

Da Enhedslisten deltog i drøftelser omkring Vandmiljøplan II, var det heller ikke muligt at komme igennem med de nødvendige initiativer.

Så, vil jeg sige til hr. Dohrmann, vi har både ved Vandmiljøplan I, det var VS dengang, og i Enhedslistens regi med hensyn til Vandmiljøplan II kæmpet med næb og klør for at få effektive vandmiljøplaner. Det lykkedes desværre ikke for os – heller ikke under den tidligere regering – men det kan hr. Dohrmann altså ikke klandre mig for.

Det er rigtigt, at i 1800-tallet var der formentlig også iltsvind og fiskedød i begrænsede mængder, og hvis hr. Dohrmann læser det forslag, jeg har fremsat, vil han kunne se, at det er vi klar over. Derfor er forslaget formuleret sådan, at det, der er uundgåeligt på grund af naturens indretning, forlanger vi naturligvis ikke at regeringen skal gøre noget ved. Vi er ikke ude

på at ophæve tyngdeloven. Vi vil kun have, at der bliver gjort det, som er muligt, men det skal så til gengæld også gøres uden slinger i valsen.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jo, men når man er støtteparti til en regering, har man jo lidt mere indflydelse, end når man står udenfor. Derfor skal man altid gøre det, der er muligt, og jeg vil godt spørge: Har Enhedslisten, eller føler Enhedslisten, at de har gjort alt det, der var muligt, f.eks. løbende indhente data og ikke bare vente, indtil de forskellige vandmiljøplaner, om det er I eller II, eller hvad det er, er udløbet? Man kan lige så godt samle de data undervejs, og vi slår da meget hårdt på at gøre det.

Føler Enhedslisten, at de har haft indflydelse nok dér? Jeg føler i hvert fald ikke, at resultatet har været der, og det kan vi jo se.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil sige til hr. Dohrmann, at hvis der blev lavet en samlet opgørelse af det antal spørgsmål, som jeg siden 1986 og frem til i dag har stillet om vandmiljøplanerne, er jeg bange for, at hr. Dohrmann blev træt allerede ved synet. Så det tror jeg ikke hr. Dohrmann skal gå dybere ind i.

Der har fra min side været gjort, hvad der kunne gøres, og det har der også fra Enhedslistens side. Men så sker der jo det beklagelige, at et meget stort flertal i Folketinget aftaler to vandmiljøplaner, som ikke er gode nok. Men det er rent faktisk ikke min skyld. Jeg har i begge tilfælde gjort alt, hvad jeg overhovedet kunne, og stået på hovedet for, at de skulle blive gode nok, men det blev de ikke. Det skal hr. Dohrmann da ikke klandre mig for.

Under den nuværende regering har jeg gjort det, at jeg har bedt ministeren om, at Enhedslisten også kan komme til at deltage i de forhandlinger, og det har ministeren været åben over for; det vil jeg anerkende. Der håber jeg så, at vores indflydelse kan blive større, end den har været under de foregående to vandmiljøplaner. Det vil jeg da ikke lægge skjul på. Det ville også være klogt, tror jeg, fordi det nødigt skulle blive sådan, at også Vandmiljøplan III blev utilstrækkelig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jørn Dohrmann for sin tredje og dermed sidste korte bemærkning til hr. Albrechtsen.